



غنی سازی بالای ۸۳ درصد جزئی بود
از ۶۰ درصد تجاوز نکرده‌ایم

۲صفحه



در گذشت
سید جواد طباطبایی
فیلسوف ایرانشهر

۹صفحه

معاون مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا:

برجام تنها راه رسیدگی به مسئله هسته‌ای ایران است

۳صفحه

رئیس اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی:

تدبیر نکنیم وضعیتی خطرناک‌تر از نوزوئلايي شدن پیش‌روست

۵صفحه

اما و اگرهای پیش‌خريد خودروی وارداتی

رقابت جدید بانک‌ها برای مسدود کردن پول‌های مردم

بررسی‌ها نشان می‌دهد در صورتی که ۱۰۰ هزار خودروی وارداتی پیش‌فروش شود، با احتساب این‌که اعلام شده ۵۰۰ میلیون تومان باید در حساب بانکی متقاضی مسدود شود، به نظر می‌رسد در حدود ۵۰ هزار میلیارد تومان تا مدتی نامشخص در حساب بانک‌ها مسدود خواهد ماند و این میزان نقدینگی از دست مردم جمع خواهد شد.«مکان وکالتی کردن حساب‌های بانک برای خرید خودروهای وارداتی، داخلی و همچنین خرید در بورس کالا فراهم است»؛ این پیامکی است که…

۱۰صفحه

توضیحات سخنگوی قوه قضائیه

درباره پرونده‌های مهم قضایی

۲صفحه

قرار منع تعقیب روزنامه سازندگی صادر شد

۲صفحه

سرمقاله



حمیدرضا شاکوهی

همه می‌دانند که چین، همان شریک ۲۵ ساله، از توسعه میدان نفتی یاداوران کنار کشیده اما وزارت نفت هنوز اصرار دارد که «سینوپک چین تاکنون به‌هیچ‌عنوان به‌صورت رسمی اعلام نکرده که در توسعه میدان یاداوران همکاری نمی‌کند.» با این حال قرار است شرکت‌های داخلی پروژه را پیش ببرند تا یک پروژه دیگر هم در این کشور توسط چینی‌ها زمین بخورد. اما هیچ‌کدام از حامیان دولت یا مخالفان غرب که، هم به دلیل آمدن توتال و هم به دلیل رفتن توتال به خاطر تحریم، گریبان پاره می‌کردند، بابت وقت تلف کردن چینی‌ها انتقاد نکرده‌اند!

چینی‌ها توسعه فاز نخست میدان یاداوران را مرداد ۱۳۸۷ آغاز کردند و قرار بود تا تابستان ۱۳۹۲ آن را به‌طور کامل به بهره‌برداری برسانند و

بدقولی‌های شریک ۲۵ ساله!

در مرحله اول ۸۵ هزار بشکه نفت از آن تولید کنند. اما پروژه با دو سال و نیم تاخیر به این میزان تولید رسید و برای فاز دوم هم آنقدر وقت تلف کردند تا عملاً کار متوقف شود. پیش از این، چینی‌ها تمایلی به توسعه فاز دوم میدان آزادگان شمالی هم نشان نداده بودند و کار به شرکت‌های داخلی واگذار شده بود. چینی‌ها در فاز ۱۱ میدان گازی پارس جنوبی هم داستان دنباله‌داری برای وقت تلف کردند داشتند.

دو بار توتال فرانسه به خاطر تحریم از فاز ۱۱ خارج شد و هر دو بار چین جایگزین توتال شد. نخستین بار سال ۸۸ بود که قرارداد بخش بالادستی فاز ۱۱ بین شرکت ملی نفت ایران و شرکت سی‌ان‌پی‌سی چین به مدت ۵۲ ماه منعقد شد که بر اساس آن باید فاز ۱۱ در مهر ۱۳۹۲ به تولید می‌رسید اما چینی‌ها فقط ۴۰ ماه وقت تلف کردند و از پروژه رفتند. بار دوم، تابستان ۱۳۹۷ و پس از خروج ترامپ از برجام بود که توتال از پروژه فاز ۱۱ کنار رفت و کار به شریک دوم یعنی

برای پیگیری مسئله مسمومیت دختران دانش آموز منتظر فاجعه هستید!؟

ساقط نمی‌شود، با این اوصاف مشخص نیست که دولتمردان و مسئولین وزارت آموزش و پرورش و بهداشت و درمان معطل چه اتفاقی هستند تا نسبت به مسئله مسمومیت دانش‌آموزان مدارس دخترانه واکنشی موثر نشان دهند؟ چندی است که مسئله مسمومیت دختران دانش‌آموز تیتتر خبرگزاری‌ها و جراید کشور است و مهم‌ترین واکنش وزیر محترم اعلام خفیف بودن میزان مسمومیت سم مورد اشاره است!! جالب آنجاست که به ذهن وزیر محترم و سایر مسئولین نرسیده است که چرا و چطور چنین مشکلی صرفاً برای دانش‌آموزان دختر، آن هم در شهر مذهبی قم رخ داده؟ فارغ از حواشی قابل اهمیت پیرامون این مشکل، کاش هیات دولت و سایر مسئولین نگاهی ولو مختصر و گذرا به قوانین حاکم بر شیوه اداره مدارس و اهمیت بهداشت و سلامت دانش‌آموزان می‌انداختند!

قانون اهداف و وظایف وزارت آموزش و پرورش مصوب ۱۳۶۶ وظایف سازمان آموزش و پرورش ایران را برشمرد؛ ماده ۱۳ این قانون پیرامون تکلیف این سازمان به تأمین، حفظ و ارتقاء سلامت جسمی، روانی و اجتماعی دانش‌آموزان کشور با همکاری وزارت بهداشت انشاء حکم کرده در ادامه ماده ۲۸ و ۲۹ این قانون به تعریف ضرورت تأسیس و تجهیز مدارس به خدمات بهداشتی و اتاق مخصوص جهت رشد پایش و سنجش شنوایی و بینایی و بیماریابی دانش‌آموزان اشاره می‌کند.

نکته قابل توجه در این قانون تأکید به بررسی و برآورد شرایط تغذیه و بهداشت دانش‌آموزان است

که در راستای عملیاتی شدن این مهم اختصاصی یک اتاق از اتاق‌های مدرسه برای این امر است.

جالب اینکه در قانون مذکور به مترژ اتاق مورد

نظر نیز اشاره شده است!! با این وصف و با توجه به ساختمان‌هایی که فرزندان من و شما در آن

یادداشت



سجاد عابدی

جهت‌گیری ذهن‌ها در پشت فضای غیرالهودی جذاب سایبری، داستان‌شهر «از»-The Wizard of Oz- را تداعی می‌کند که همه‌چیز در آن زمردین و فریبنده به نظر می‌رسد، اما در حقیقت شهری معمولی بود که همه آن را از پشت عینک‌های سبز رنگ مشاهده می‌کردند و در توهم برتر بودن، خاص بودن و بی‌عیب بودن زیست می‌کردند.

فضای سایبر با این چنین جلوه‌ای خودنمایی می‌کند. آفت جدی فضای سایبر که نفوذش عالم‌گیر است، توهم بی‌عیبی و برتر بودن را انتشار داده است. فضای سایبر با همه خصیصه‌های خویش و تحول در ارتقاء سطح زندگی انسانی از آنجایی‌که به‌مثابه ظرف آلوده‌ای شده است که اگر مان‌العسل را هم در خود جای دهد، موجب فساد و تباهی و بیماری می‌شود. لزوم تنظیم شیوه حکمرانی مناسب با اقتضانات سرزمینی بدیهی و عقلانی است (همان‌گونه که اروپا نیز ایده اینترنت اعتماد را با حکمرانی نوین، پیگیری می‌کند).

در حکمرانی سایبری، حکمرانی متعلق مفهومی به نام سایبر است (البته حکمرانی سایبر با حکمرانی سایبری متفاوت است، اما به نظر می‌آیند حکمرانی در حال سایبر نیز سندن است). مفهوم سایبری در عین سادگی و درک عمومی دارای ابعاد و گستره‌ای ناشناخته است. در کشور ما فضای سایبر -Cyberspace- معادل مفهومی به نام فضای مجازی قرار داده شده است. انگاره نگارنده از سایبر مفهومی دقیق‌تر و عمیق‌تر از دو مفهوم فضای سایبر و فضای مجازی است. در چند سال گذشته بحث‌های متنوعی پیرامون مجاز و مجازی بودن و

یادداشت



جلال خوش‌چهره

پیامد هریخش از سریال رفت و برگشت‌های مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای(IAEA) به تهران در بزنگاه‌هایی مانند آستانه برگزاری نشست فصلی شورای حکام این نهاد، همواره شبیه تعبیر مفهومی است که می‌گوید: در یک متری موفقیت، مذاکرات به شکست یا بن‌بست می‌انجامد. گویی در آینده نزدیک برای این سریال تلویزی چشم‌انداز روشنی نیست. قرار است دوباره «افانل گروسی» به تهران بیاید، آن‌هم در آستانه نشست فصلی که دوشنبه پیش‌رو، رنگ آغاز آن به صدا در می‌آید. برخی دعوت اخیر از گروسی به تهران را به دیپلماسی «دقیقه ۹۰» تعبیر کرده‌اند اما بسا درست‌تر این است که این دعوت و پذیرش آن از سوی مدیر کل آژانس

نقش و جایگاه فضای سایبری در حکمرانی کشور

شخصی، اجتماعی و ملی و ملی ساز فضای سایبر که از بین سنسورچ‌های متنوع شبکه و سرویس‌ها و خدمات اینترنتی انتقال می‌یابد و تکنیک‌های تحلیل داده عظیم – Big Data Analytics – همه صاحبان صنایع سایبری و دولت‌ها به سمت جمع‌آوری، تحلیل و اشراف بر سایبر جوامع و کشورها و استعمار نوین سوق داده است. در حقیقت مهندسی و مدیریت فکر که منجر به مهندسی فرهنگی، اقتصادی و سیاسی می‌شود برای آبر شرکت‌ها و آمریکا که به‌نوعی مالک زیرساخت و دربردارنده سرویس‌های جهانی است، تحقق می‌یابد. از طرفی سبک زندگی غرب مدرن که از تمدن غربی با رویکردهای اقتصادی و فرهنگی خاص خود است، در حال جهانی‌سازی به‌زعم جذابیت فناوری است. این تحقق نه‌فقط در محتوای پراکنده شده از طریق سایبر که در فرم روابط نیز نهفته است. در حقیقت ماده و صورت هستند که در راستای قابلیت‌ها و انگیزه‌های پدیدآورنده محقق شده و خدمت و سرویسی را می‌سازد. در عالم سایبر قدرت نرم و سخت سایبری با ساخت سبک زندگی گره‌خورده است.

عالم سایبر در پیش روی ما واقعی است. ما در دوران گذار و تحول هستیم. اگر به‌درستی این پیچج فناوریانه و تاریخی را درک کنیم و مناسبات مقتضی فناوری را با نظام اسلامی را شکل دهیم، حیات طبیعی‌ای را در بستر این عالم نوپدید خلق خواهیم کرد که می‌تواند بستر تمدن نوین اسلامی باشد. حکمرانی سایبری را نباید تقلیل داد و از آن حکمرانی بی‌خاصیت و فناوریانه صرف ساخت و نه باید آن‌چنان به آن اهمیت داد که نظام و چارچوب‌های فکری و فرهنگی آن را با توسعه سایبر هماهنگ و تقلیل داد. سایبر واقعیتی است که باید منتظر بود و دید، آنچه به سفر آتی مدیر کل آژانس به تهران اهمیت می‌دهد، تغییر یکباره آهنگ کلام همه بشر و نیز نشست سالانه کنفرانس خلع سلاح در ژنو؛ دیدار «حسین امیر عبداللہیان» با همتای فنلاندی خود است.

منبع: خبر آنلاین

کنترل تنش در روابط ایران و غرب؟

و استقبالی همه طرف‌های گفت‌وگو کننده هسته‌ای با ایران را نوعی تلاش مشترک برای «کنترل» موضوع پیش از «شفتنگی» ناشی از عمیق‌تر شدن اختلاف‌ها تفسیر کرد. اختلافات جاری زیر پوششی از موضوعات فرا برجامی است که سبب شد پس از تعلیق گفت‌گوهای هسته‌ای در وین (از مرداد ۱۴۰۱ تا کنون) در هر مقطع بر بار آن افزوده شود. از این رو به نظر می‌رسد دور تازه مذاکرات گروسی در تهران تنها به موارد فنی محدود نشده و بلکه دامنه گسترده‌تری از حتی اختلافات پادمانی را در برگیرد. البته این یک احتمال و برداشت است و باید منتظر بود و دید، آنچه به سفر آتی مدیر کل آژانس به تهران اهمیت می‌دهد، تغییر یکباره آهنگ کلام همه بشر و نیز نشست سالانه کنفرانس خلع سلاح در ژنو؛ دیدار «حسین امیر عبداللہیان» با همتای فنلاندی خود است.

ادامه در صفحه ۲